

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: ZP

Strona pozwana: Bundesagentur für Arbeit

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 62 ust. 1 rozporządzenia (WE) 883/2004⁽¹⁾ w związku z art. 62 ust. 2 rozporządzenia (WE) 883/2004 należy interpretować w ten sposób, że w wypadku bezrobocia pracownika właściwa instytucja państwa członkowskiego zamieszkania powinna ustalić wysokość świadczeń na podstawie wysokości „wynagrodzenia”, które dana osoba „otrzymywała” w okresie ostatniego zatrudnienia na terytorium działania tej instytucji, również wtedy, gdy zgodnie z przepisami krajowymi mającymi zastosowanie do właściwej instytucji przy obliczaniu wysokości zasiłku dla bezrobotnych nie można uwzględnić tego wynagrodzenia ze względu na niewystarczającą długość jego pobierania, a zamiast tego przewidziano fikcyjne wyliczenie wysokości świadczeń?
- 2) Czy art. 62 ust. 1 rozporządzenia (WE) 883/2004 w związku z art. 62 ust. 2 rozporządzenia (WE) 883/2004 należy interpretować w ten sposób, że w wypadku bezrobocia pracownika właściwa instytucja państwa członkowskiego zamieszkania powinna ustalić wysokość świadczeń na podstawie wysokości „wynagrodzenia”, które dana osoba „otrzymywała” w okresie ostatniego zatrudnienia na terytorium działania tej instytucji, również wtedy, gdy zgodnie z przepisami krajowymi mającymi zastosowanie do właściwej instytucji przy obliczaniu wysokości zasiłku dla bezrobotnych nie można włączyć tego wynagrodzenia do okresu odniesienia jako podstawy wyliczenia wysokości świadczeń ze względu na nierozliczenie go w terminie, a zamiast tego przewidziano fikcyjne wyliczenie świadczeń?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego; Dz.U. 2004, L 166, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta domstolen (Szwecja)
w dniu 10 stycznia 2019 r. – Diskrimineringsombudsmannen / Braathens Regional Aviation AB**

(Sprawa C-30/19)

(2019/C 103/16)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Högsta domstolen

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Diskrimineringsombudsmannen

Druga strona postępowania: Braathens Regional Aviation AB

Pytania prejudycjalne

Czy w sprawie dotyczącej naruszenia zakazu ustanowionego w dyrektywie 2000/43/WE⁽¹⁾, w której osoba pokrzywdzona domaga się odszkodowania za dyskryminację, państwo członkowskie, na wniosek pokrzywdzonego, musi zawsze zbadać, czy doszło do dyskryminacji — a w stosownym wypadku stwierdzić, że do niej doszło — bez względu na to, czy osoba oskarżona o dyskryminację przyznała, że dyskryminacja wystąpiła, aby wymóg stosowania skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających sankcji, określony w art. 15 można było uznać za spełniony?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzająca w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne (Dz.U. 2000, L 180, s. 22).